

שיאריה יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"ד | גיליון תרמ"ח | פרשת בהעלותך תשפ"ה

ניסית שבת	יצאת השבת
19:10	21:03
19:25	21:01
21:02	22:36
20:10	21:40

ביתר - ירושלים
ת"א - בני ברק
לונדון
ניו יורק

הזמנים לפי שיטת ה"ת

לוח לימוד עמוד קהילתנו

סב"ק	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'
בז-כט.	בז-כט.	בז-כט.	בז-כט.	בז-כט.	בז-כט.	בז-כט.

מן הבאר ההוא

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

ויעש כן אהרן. זה שבחו של אהרן שלא שינה. הענין, שאהרן ראה בכל יום נס גלוי בהדלקת הנרות, ולא שינה להתרגל לנס הזה כדבר טבעי, אלא בכל יום התפעם והתלהב מחדש.

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, שיחות קודש בהעלותך עמוד נב

להתפעל מהנס ה'טבעי'

ישקו העדרים

בבית המקדש ומועשה נסים היה במנורה משהיו מדליקין אותה מראש השנה לא היתה מתכבה עד שנה אחרת ופעם אחת לא עשו הזיתים שמן, התחילו הכהנים לכבות. ואמר רבי חנינא סגן הכהנים, אני הייתי בבית המקדש ומצאתי מנורה דליקה יותר ממה שהיתה דליקה כל ימות השנה, ראה מעשה נסים, לכך נאמר כתית למאור ולא למנחות, ולמה כן? אלא כך אמר הקדוש ברוך הוא פעם אחת בשנה יהיו מדליקין את המנורה לפיכך יהיו מדליקין שמן זית זך כתית אבל למנחות שהיו מקריבין בכל יום לא, לכך נאמר בה שמן זית זך כתית, אמרו ז"ל כיון שהיו מדליקין מן המנורה כל חצר שהיתה בירושלים היתה משתמשת לאורה, לכך נאמר ויחוו אליו שמן זית זך כתית.

אהרן הכהן, התפעל בכל יום מהנס הזה שהיה במחיצתו בכל יום, לא השתנתה אצלו במאום ההתלהבות הגדולה הזאת - שיש נס, שהבורא יתברך שורה בעולמו, שהוא משרה שכיתו על עם קרובו, והנה למחרת שוב אותו נס גלוי, ולמחרת המחרת - שוב נס... אבל "ויעש כן אהרן, בכל יום הוא עשה את הדבר הזה - בכל יום, ובאותה התלהבות.

את הדבר הגדול הזה עלינו ללמוד מפרשת "בהעלותך את הנרות", להעלות את אש ההתלהבות באותה להבה גדולה, ההתלהבות וההתפעמות של ההתחלה, ועל הכל - לראות את יד השם יתברך בכל יום, בכל רגע ובכל שעה...

הוא... לכן עושה הקב"ה לפעמים נסים למעלה מדרך הטבע, להראות לכל באי עולם כי אין טבע, אלא הכל אלוקות גמורה היא... הנפגש עם משהו לא שגרתי, המוכיח בעליל את ידו הרחימאית של בורא העולם ומנהיגו, מיד מודה ומשבח ומפאר את מי שאמר והיה העולם.

אבל עיקר תכלית השלימות הוא שכאשר יש ניסים 'טבעיים' ידע האדם כי גם הם פלאות נפלאות מעושה הפלאות, ואין שום דבר שהוא טבע בעולם, כי הכל נס... הכל פלא... אין שום דבר רגיל בכלל. לזה צריך הרבה יגיעה ועבודת השם יתברך, להתחיל להכיר את מי שאמר והיה העולם, להיות קרוב קרוב מאד אל הקדושה... עד שהקדושה הזאת תאפוף את כל כולו, וירגיש את אמיתות מציאותו יתברך, אז יבין וישיכיל כי אין שום רגב אדמה בעולמו של ה' שאינה נס פלאי המעיד על עצמו.

רבינו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר, כשאני מסתכל על העולם - אני רואה את השם יתברך... ההסתכלות הזאת היא נחלת כל עבדי ה', כל אחד יכול וכל אחד מסוגל, אבל הדרגה הגבוהה ביותר של התהליך הזה, שלא יהיה שום הבדל בין הטבע הרגיל לבין נס על טבעי, כי הכל היא יד ה' העושה הכל באופן חדש ומיוחד לגמרי.

אהרן כהנא קדישא, היה מדליק את הנרות במקום שבכל יום ויום התרחש נס פלאי שאין כמוותו, כמו שלמדנו במדרש (תנחומא תצוה פרק ג): אמר רבי חנינא סגן הכהנים אני הייתי משמש

השגחתו של הקב"ה על הברואים הנה השגחה נפלאה ביותר, אין לך רגע בעולמו של הבורא שאינו מלא פלאות שאין הדעת האנושית יכולה לסבול, הרי אין הסבר לחידת העולם אפילו בדבר אחד קטן, האדם הקטן עומד נבון ונדהם אם יעמיק במחשבתו בהתבוננות הבריאה הנפלאה הזאת, מתפעם ללא גבול, ממש כדברי הרמב"ם הידועים (הלכות יסודי התורה פרק ב) בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול כמו שאמר דוד צמאה נפשי לאלהים לאל חי וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות כמו שאמר דוד כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו.

אך כך טבעו של עולם ותכונות של האדם החי בעולם הגשמי הזה, להתרגל... להתרגל לעובדה שהכל נראה כה טבעי, וכה נפלא ורגיל עד שאיננו מבינים שלא הכל היה אמור להיות מובן מאליו, כי אם הכל חידוש עולמו של הקב"ה - ההרגל הזה הוא אם כל חטאת של ההתרגשות מבריאת העולם ומבוראו יתברך שמו.

כאן נכנס כל המושג של נס, כיון שהקב"ה בעצמו ברא את האדם בצורה כזאת, שאחרי ההרגל איננו מסוגל להתפעל ולהתפעם, כי רגיל

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רעוין דרעוין פרשת בהעלותך תשע"ה בבית המדרש נועם אלימלך - ליזענסק טורונטו - קנדה

כולנו נשלים כוונתנו, ע"כ מתק לשונו הזהב.

ב"ה, שהקרה ה' לפנינו לשהות בבית ידידינו הנה"ח הרב נתן ווערנער שיחי' בן ידידנו הנה"ח הר"ר שמעון שיחי', אשר הולכים בטוב עינים וברוחב ליבם בדרכו של אברהם אבינו להנעים כל נפש מישראל וכקטן כגדול ישוון, ובפרט לכל עוברי הדרכים מעניקים הם להם אש"ל בסבר פנים יפות ובנפש חפצה מעומקא דליבא, וכל הנשמות מעלים ושוים הם לטובה ולברכה עד בלי די. ולא עוד, אלא שזכו להדיר ספרים הרבה עבור הוגי התורה ולומדיה, למען תהיה תורה מפוארה בכלי מפוארה, אשריהם מה טוב חלקיהם ומה נעים גורליהם.

ובהאי שעתא דביה רעוין דרעוין לא אמנע מלהביע רחשי שמחת ליבינו לידידנו הדגול אבי המשפחה הכבודה הרה"ח ר' שמעון ווערנער שיחי' לרגל נישואי נכדו בסימן טוב ובמזל טוב ובשעה טובה ומבורכת, ואיתו עמו ידידינו בניו היקרים והדגולים הרה"ח ר' נתן ואחיו הר"ר בנימין זאב שיחי'.

יהי ברכת ה' אלהינו עליהם בכל צעד ושעל, ויזכו הם ובניהם וכל אשר להם, להתברך בכל מילי דמיטב, ובכל אשר יפנו ישכילו ויצליחו, וישלם להם הקב"ה מן השמים בכפל כפליים, עדי נזכה ונחיה ונראה בבנין ציון ובנחמת ירושלים, בביתא משיח צדקינו, במהרה בימינו, אמן.

יוכל להעלותה אל מקורה ותכליתה, אולם, הנשמה שנתרחקה מאת ה', אותה צריך להעלותה למקורה ושרשה בכוח גדול וביד חזקה. ולכן בתחילת הציווי נכתב **"הנרת"** [חסר וא"ו] לומר לך, דהעיקר הציווי בא על הנשמות החסרות, ר"ל, הנשמות שהם פחותי הערך, ואל מול פני המנורה יאירו שבעת ה"נרות", שגם הנשמות החסרות יאירו כפי הנשמות המלאות והגבוהות, וע"כ הסמיך הענין לומר, ויעש כן אהרן וגו' העלה **"נרתיה"** [חסר וא"ו] רצ"ל, שהעלה נמי את הנשמות הקטנות והחסרות כאשר ציווה ה'. ולפי"ז יובן היטב דברי רש"י הק', **"להגיד שבחו של אהרן שלא שינה"**, רצ"ל, שאהרן לא שינה בין נשמה לנשמה, וכולם העלה אל תכליתם וייעודם, עכתו"ד.

ומעין הדברים האלו מצינו שכן כתב בעל הספורנו בפרשתינו עה"פ יאירו שבעת הנרות, וזהו תו"ד הק'. כל השבעה יאירו וישפיעו אור עליון לישראל, שיוורו היות אור הימינים ואור השמאלים מכון ופונה אל אור הקנה האמצעי, שהוא עיקר המנורה, ושכן ראוי שכונת המימינים העוסקים בחיי עולם, והמשמאלים העוסקים בחיי שעה העוזרים למימינים, כאמרם (חולין צב, א) אלמלי עלייא לא מתקיימי אתכליא [ביאורו, שהת"ח צריכים לבקש רחמים אף על אלו שאינם ת"ח כיון שהם מסייעים בעדם] תהיה להפיק רצון האל יתברך באופן שיושג מכווננו בין כולם וירוממו את שמו יחדיו כמו שקיבלו עליהם כאשר העיד באמרם (שמות יט, ה) ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה, כלומר, בין

איתא בתוה"ק (במדבר ח, ב - ד) וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואמרת אליו, בהעלותך את **"הנרת"** אל מול פני המנורה יאירו שבעת **"הנרות"**. ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה **"נרתיה"** כאשר צוה ה' את משה, וזה מעשה המנורה עד יריכה עד פרחו וגו'. וברש"י הק', מגיד שבחו של אהרן שלא שינה. וכתב הגאון **"בעל משנה שכיר"** בספרו הנ"ל (מועדים - זאת חנוכה) ששמע מנכד הרה"ק השר שלום מבעלז זי"ע, להקשות בשם זקינו, אלמה כתבה התורה בתחילה **"הנרת"** חסר וא"ו, ולאחר מכן כתב מלא, ושוב חזר וכתב בחסר? וכן הקשה מהו השבח הגדול של אהרן שלא שינה, וכי יעלה על דעתו של אהרן לשנות אפי' במעט כמה שציווה השי"ת?

וביאר בקדשו לאמור, דידוע דעיקר עבודתו של אהרן הכהן בהדלקת הנרות, היה להעלות ולהלהיב נשמות ישראל לאביהם שבשמים, כדכתיב (משלי ב, כז) נר ה' נשמת אדם. וכפי בחינת עבודתו היה מעלה את נשמותיהן של ישראל לדבוק בה', והקב"ה דכתיב גביה (שמואל ב, ב, יז) כי לא ידח ממנו נדח, ציוה על זאת את אהרן הכהן דבל יעלה דייקא את הנשמות הגבוהות והגדולות במעלה, כי אם גם את הנשמות השפלים והקטנים והחסרים מכל מעלה, וכידוע, דישנם נשמות שונות, גדולות ויקירי ערך - וגם קטנות ופחותי ערך, ואהרן בגודל קדושת הדלקתו הוצרך לעלות את כולם שוה בשוה, וזהו העבודה קשה שהיה לו במקדש, כי הנשמה אשר בטבעה קרובה אל יוצרה ובוראה, בקל

עלון זה מוקדש

לטובת נשמת אדמו"ר הזקן

הרה"ק רבי איתמר בן הרה"ק רבי מאיר זיע"א זצוקללה"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

לא בכדי כונתה העיר קולאשי 'ירושלים של גרוזיה'. בעוד ברוב אזורי ברית-המועצות ננעלו בתי-הכנסת במנעול ובריח, המקוואות נאטמו, השחיטה הכשרה נאסרה וקול התורה נדם, עיר זו, במערבה של גרוזיה, שקקה חיי תורה ויהדות.

בזכות אומץ ליבם של 'חכמי' העדה ובזכות עמידתם העקשנית של פשוטי העם מול גזרות השלטון, נותרו בתי-הכנסת מלאים מפה אל פה וקול לימודם של הילדים, תינוקות של בית רבן, הוסיף להדהד בחוצות העיר.

אך הנה באו ימים קשים גם על קולאשי. זה היה בחורף תשי"ג – החודשים האחרונים למשטרו העריץ של סטלין. בהוראה מגבוה נסגרו כל בתי-הכנסת בגרוזיה, ובכלל זה בקולאשי. שומרים חמושים הוצבו בפתחי בתי-הכנסת הנעולים, כדי למנוע כל ניסיון להמרות את פי השלטון.

יהודי קולאשי לא ידעו את נפשם מרוב כאב וצער. הרב רפאל אלשווילי, תלמיד-חכם צעיר כבן תשע-עשרה, שלא-מכבר נשא אישה, הטיל את עצמו למערכה. הוא היה תלמידו של חכם יעקב דברשווילי, שלמד בשעתו בישיבת 'תומכי-תמימים' בכותאס, ואף זכה להיות ב'חידות' אצל אדמו"ר הריי"צ מליובאוויטש. ממנו ספג את רוח מסירות-הנפש שאינה יודעת פשרות.

"אם אין מניחים לנו להתפלל בגלוי, נתפלל בסתר!", אמר למשתתפי אספת-החירום, שהתכנסו כדי לטכס יחדיו עצה. הטון הבוטח וההחלטי שבו אמר את דבריו נסך תקווה ועידוד בלבבות הנוכחים.

עד מהרה נמצאו האנשים שהסכימו לשכן בביתם את בתי-הכנסת המחתרתיים. מפה לאוזן נלחשו הכתובות, ויהודי קולאשי יכולים היו – תוך נטילת סיכון לא-מבוטל – לשוב להתפלל במניין.

גם בימים ובשבועות הבאים הוסיף הרב אלשווילי להיות הרוח החיה מאחורי ארגון

בתי-הכנסת והתפילות. הוא התרוצץ מבית-כנסת אחד למשנהו, בזה קרא בתורה, בשני עבר לפני התיבה, ובשלישי השמיע דברי חיזוק והתעוררות.

העובדה שבאותם ימים עדיין לא נשא בתפקיד רבני רשמי בקהילה, הקלה עליו את המלאכה. בשעה שעניניהם הבולשות של השלטונות היו נתונות למעקב אחר ה'חכמים' הידועים והמוכרים לכול, איש לא נתן את דעתו למעשיו של הצעיר הזה.

אולם לא חלף זמן רב ומידע מפליל על מעשיו של הרב הצעיר והנמרץ החל לזלוג החוצה ולהגיע לידיעת המשטרה החשאית.

בהגיע פורים של אותה שנה הגיעה גם פעילותו של הרב אלשווילי לשיא. בליל פורים וביום שלמחרת קרא את המגילה בעשרה בתי-כנסת מחתרתיים. בדיעבד התברר כי זה היה בבחינת הקש ששבר את גב הגמל. ימים אחדים לאחר מכן הוא זומן לחקירה במשרדי הבולשת.

"נודע לנו כי מתנהלות תפילות ציבוריות בבתי פרטיים", פתח ואמר חוקר אחד. "אנו יודעים על כעשרה בתי-כנסת כאלה", אמר חוקר שני. "ממידע אמין ביותר שהגיע לידינו, אתה פעיל מאוד בכל בתי-הכנסת הבלתי-חוקיים האלה", הוסיף החוקר בנימת האשמה. "אתה מנהל את התפילות ואף נואם נאומים חתרניים באוזני המתפללים".

שני החוקרים נתנו ברב אלשווילי מבט חד ומאיים. "מה יש לך לומר להגנתך?", הגביה החוקר הראשון את קולו.

השניים ציפו מן-הסתם כי הרב הצעיר יכחיש את ההאשמות נגדו, ימעיט בערכן או לפחות ינסה להצטדק. נקל אפוא לשער את התדהמה שאחזה בהם למשמע תשובתו. "טועים אתם", אמר להם. "לא עשרה אלא כעשרים בתי-כנסת פועלים ברחבי העיר. ובקרב – כך אני מקווה – יהיו שלושים בתי-כנסת ואף יותר".

החוקרים הסמיקו מזעם וניכר היה עליהם כי הם מתקשים להאמין למשמע אוזניהם.

הרב אלשווילי לא הסתפק בכך. "תורת ישראל נמשלה לאש", המשיך ואמר, "כדברי הפסוק 'מימינו אש דת למו'. אילו הנחתם לנו להתפלל ולעבוד את בוראנו בשקט ובשלווה, היינו עושים זאת בבית-כנסת אחד גדול ומרכזי, כפי שנהגנו מאז ומתמיד. אך כאשר אתם מצרים את צעדינו ונועלים את בית-הכנסת שלנו, אתם משחקים ב'אש'. וכשאדם תופס בידו גחלת בוערת ומנסה להטיחה בארץ כדי לכבותה, ניתזים ממנה גיצים בוערים לכל עבר ומציתים בערות נוספות. הלוא תראו במו-עיניכם כי אך סגרתם בית-כנסת אחד וכבר צצו במקומו עשרות בתי-כנסת חדשים..."

דבריו של הרב הצעיר הממו את שני החוקרים. בתום החקירה הקצרה שיחררוהו לביתו.

לא חלף זמן רב ובח' באייר באותה שנה שבה והותרה פתיחתם של בתי-הכנסת ברחבי גרוזיה. יום זה, אגב, נחוג עד היום בקרב יהודי קולאשי, שאף נוהגים שלא לומר בו 'תחנון'.

שמו של הרב הצעיר הלך לפניו, וכעבור זמן קצר נבחר לרבם הראשי של יהודי גורי (עיר הולדתו של סטלין). פעילותו הנמרצת להחייאת חיי תורה ויהדות בעיר זו זימנה לו לא-מעט התנגשויות עם השלטונות. מכולן יצא וידו על העליונה.

לאחר כחמש שנות רבנות ופעילות בגורי, שב לעיר הולדתו קולאשי, הפעם כרבה הראשי וכמנהיגה הנערץ של הקהילה היהודית בעיר. תפקיד זה מילא עד עלותו לארץ ישראל (בתשל"ב), בראש קבוצה גדולה של יהודי עירו. כאן בארץ ישראל שימש 'חכם' רפאל אלשווילי רבה הראשי של יהדות גרוזיה, עד פטירתו (בכ"ג בסיוון תשס"ה).

**בְּשִׁהְיוּ שׂוֹאֲלִים אֶת הָאֲדָמוֹ"ר מִסְקוּלֶעֶן בְּעִתּוֹת רְצוֹן –
אֵיזוֹ תַּבְּלָה הוּא מְמַלֵּיץ לְשׂוֹאֵל לְחַבֵּל עַל עֲצָמוֹ הָיָה עוֹנָה:
"תַּבְּלַת עַל מַלְכוּת שְׂמִימִים הִיא הַקַּבְלָה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר"**

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

חשובים. אח"כ הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לשמחת השבע ברכות אצל הגרא"ש שטיגליץ שליט"א חבר הבד"ץ, לרגל נישואי בנו במזל טוב.

ביום רביעי הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לבני ברק לקחת חלק בשמחת נישואי נכדת כ"ק האדמו"ר שליט"א מבני ברק, בת לחתנו הרה"צ ר' ברוך קורנרייך שליט"א, בן כ"ק האדמו"ר מקאסוב ויז'ניץ שליט"א, עם החתן נכד כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, בן הרה"צ ר' יוסף יואל גראס שליט"א חתן אב"ד ערלוי אלעד שליט"א.

מספינקא בית שמש שליט"א, במהלך השמחה רקד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א עם החתן והמחותנים ואיחלם בשובע שמחות.

ביום שלישי הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א להשתתף לשמחת נישואי בת הרה"ג מרדכי רובין שליט"א, משגיח רוחני של ישיבת שערי תורה.

בהמשך התקיים מעמד התייסדות הישיבה הגדולה החסידית "והגית", שתקום בעירנו בע"ה בשנה"ל הבאה, בראשה יעמוד הג"ר ישע"י שווארץ שליט"א. באסיפת ההתייסדות נטל חלק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, הגר"ח וייס שליט"א, רב העיר ועוד רבנים

בהמשך השתתף בשמחת האירוסין לנכדת מחותנו כ"ק האדמו"ר משידלובצא שליט"א, אצל בנו הרה"צ ר' ראובן יעקב יוסף שליט"א, חתן הרה"צ ר' שלום גולדמאן שליט"א מזוועהיל, עם החתן נכד גאב"ד חוג חתם סופר שליט"א.

ביום שישי הניח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א תפילין להבה"ח ישראל משה דושנסקי נ"ו בן הר"ר קלמן הי"ו.

ביום שני פר' בהעלותך השתתף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת הנישואין לבן מחותנו כ"ק האדמו"ר

ביום חמישי פר' נשא, הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לקחת חלק בשמחת הבר מצווה לבנו של הר"ר קלמן דושנסקי הי"ו, גבאי בית מדרשו גבעה א'. לאחר ששתה לחיים איחל שיריו ממנו רוב נחת דקדושה.

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך באות את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח שמחה אלבוים הי"ו
לרגל שמחת נישואי הנכד

הרה"ג מנחם קליין שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכד

הרה"ח שמואל מאיר בוקרצקי הי"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לנכדו

הרה"ח דוד נחום בוקצין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח איסר זאב שפריי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח אריה אלבוים הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח שמואל גוטפריינד הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבן

הרה"ח יצחק דוד ירט הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח שלמה קליין הי"ו
לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ג מרדכי רבין שליט"א
לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח מרדכי גולדברגר הי"ו
לרגל שמחת אירוסין הבן

הר"ר חיים פישל בוקרצקי הי"ו
לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

הר"ר שמעון בוקצין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר משה שפריי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

יה"ר שייכו לראות מהם ומכל יצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתידת

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

השבוע פרשת בהלעותך
לא יתקיים 'שולחן הטהור' בליל שב"ק

073-3834583

קול קהילתנו

סיון תשפ"ה

הננו להודיע כי
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ישהה א"ה בשבוע פר' שלח
בקרעסטיר שבהונגריה,
להעתיר תפילות על ציונו
של **הקוה"ט ר' ישע"י זצוק"ל**

המעוניינים למסור קוויטל
לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
נא לתאם עם המטב"ק
הר"ר אברהם אהרן גרשטנקורן הי"ו

פועל"ט אלעס גוט

• לעילוי נשמת •

ידידנו **הבלתי נשכח**
הרה"ח ברוך משה יעקב
ב"ר זאב ז"ל

נלב"ע י"ח סיון תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.
זכות הפצת מעיינות הקודש, תעמוד לו
לשובת נשמתו להתברך בכל מי"י המיטב.

נדבת אחיו
הרה"ח עקיבא אוביץ הי"ו

נא להתפלל לרפואת
הילדה פעשא מרים
בת הענדל תחי'

הזקוקה לרחמי
שמים מרובים

יה"ר שיתקבלו תפילותינו לרחמים ולרצון
לפני ארון כל אבי"ר